

DE VERENIGDE NATIES

DE UITDAGING VOOR DE MENSHEID

Uit de studie: 'Problemen der Mensheid.

Een publicatie van

WERRELD GOEDE WIL
40, RUE DU STAND – C.P. 5323
CH-1211 GENEVE 11
ZWITSERLAND

DE VERENIGDE NATIES

“De Verenigde Naties is meer dan louter een werktuig, ... zoals haar handvest ons duidelijk maakt was het de bedoeling om met de Verenigde Naties nieuwe principes te introduceren in de internationale verhoudingen, en zo een kwalitatief verschil te maken in hun dagelijkse onderlinge houding. Het eerste artikel van het handvest bepaald onze doelstellingen: het oplossen van onze onenigheden op een vreedzame wijze, het bedenken van coöperatieve oplossingen voor de economische, sociale, culturele en menselijke problemen; en meer algemeen het gedrag aanmoedigen overeenkomstig de principes van de rechterlijke en de internationale wetten. Met andere woorden, los van wat de praktische taken die van haar verwacht worden ook mogen zijn, heeft de Verenigde Naties als erkend doel om de verhoudingen tussen de landen om te vormen alsook de methodes waarmee de wereldzaken worden bestuurd.

En dat is nog niet alles. Ondanks dat de Verenigde Naties een organisatie van Naties is, werd het handvest geschreven in naam van “wij de mensen”. Dit herbevestigt de waardigheid en de waarde van de mens als persoon, het respect voor de mensenrechten en gelijke rechten van man en vrouw, en een engagement tot sociale vooruitgang zoals te zien in een betere levensstandaard, en in het bevrijd zijn van armoede zowel als van de angst. Uiteindelijk bestaat de Verenigde Naties voor, en ten dienste van, de noden en de hoop van de mensen overal op aarde.

... De belangrijkste uitdaging waar we heden voor staan is het waarborgen dat de globalisatie een positieve kracht wordt voor alle mensen, in plaats van miljarden mensen in ellende achter te laten. Een inclusieve globalisatie moet gebouwd worden op een grote toegankelijkheid van de markt, maar de marktmechanismen zullen dit alleen niet kunnen bewerkstelligen. Er is een grotere inspanning vereist om een eerlijke toekomst te scheppen die gebaseerd is op de algehele mensheid in al haar verscheidenheid.

Dit vergt op haar beurt dat we vernieuwd denken hoe we onze gemeenschappelijke activiteiten en onze gedeelde interesses zullen organiseren, want veel van de uitdagingen die we heden moeten aanpakken overstijgen de mogelijkheden van een land om deze alleen te trotseren. Op nationaal niveau moeten we komen tot een beter bestuur, en op internationaal niveau moeten we leren om samen beter te regeren. Voor beide taken zijn krachtvolle staten onontbeerlijk, en hun bekwaamheid hiervoor neemt in kracht toe. We moeten eveneens de internationale instellingen waarin staten gezamenlijk optreden aanpassen aan de realiteit van de nieuwe tijd. We moeten afspraken maken voor verandering, dikwijls met partners buiten het werkgebied van de officiële instanties.

Er is geen enkele verandering in onze manier van denken en doen die zo belangrijk is dan deze: we moeten bij alles wat we doen de mens in het centrum plaatsen. Geen roeping is edeler, geen verantwoordelijkheid groter, dan om mannen, vrouwen en kinderen, in de steden en dorpen over de hele wereld, hun leven beter te maken. Enkel wanneer dit zich begint te manifesteren zullen we weten dat de globalisatie inderdaad omvattend wordt, zodat iedereen kan deelnemen.”

Uit “Nieuwe Eeuw, Nieuwe Uitdagingen” in *Wij de Mensen*,
Het millenniumrapport van de Secretaris Generaal, Kofi Annan.

ONTSTAAN

Het Handvest van de Verenigde Naties werd opgesteld door de vertegenwoordigers van 50 landen tijdens de VN Conferentie over Internationale Organisaties, die te San Francisco van 25 april tot 26 juni 1945 bijeenkwamen. Zij beraadslaagden op basis van voorstellen, in Dumbarton Oaks (VS) in augustus-oktober 1944 uitgewerkt door de vertegenwoordigers van China, de USSR, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. Het Handvest werd op 26 juni 1945 ondertekend. Polen, dat niet op de Conferentie vertegenwoordigd was, ondertekende het later en werd een van de eerste 51 Lid Staten.

De Verenigde Naties Organisatie werd officieel opgericht op 24 oktober 1945 toen het Handvest werd geratificeerd door China, Frankrijk, de USSR, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten en door een meerderheid van andere ondertekenaars. 24 oktober wordt nu gevierd als de Dag van de Verenigde Naties.

Preambule van het handvest van de Verenigde Naties

Wij, volkeren van de Verenigde Naties, vastbesloten om:

- * de komende generaties te behoeden voor de gesel van de oorlog die tweemaal in de tijd van een mensenleven zo onnoemelijk veel leed aan de mensheid heeft berokkend,
- * opnieuw ons geloof te bevestigen in de fundamentele rechten van de mens, in de waardigheid en de waarde van de menselijke persoon, in de gelijke rechten van de man en de vrouwen van grote en kleine naties,
- * omstandigheden te scheppen waaronder rechtvaardigheid en eerbiediging van de uit verdragen en andere bronnen van internationaal recht voortvloeiende verplichtingen kunnen worden nagekomen,
- * sociale vooruitgang te bevorderen, evenals een betere levensstandaard in grotere vrijheid.

En daartoe:

- * verdraagzaamheid te beoefenen en in vrede met elkaar samen te leven als goede burens,
- * onze krachten te verenigen voor het handhaven van de internationale vrede en veiligheid,
- * te verzekeren, door het aanvaarden van beginselen en het opstellen van methodes, dat er geen gewapende kracht gebruikt zal worden, tenzij in het algemeen belang,
- * internationale inrichtingen te gebruiken voor de economische en sociale vooruitgang van alle volkeren,

Hebben beslist ons streven naar het bereiken van deze doelstellingen te verenigen.

Dienovereenkomstig hebben onze respectieve regeringen, door tussenkomst van hun in San Francisco bijeengekomen vertegenwoordigers, die hun in goede orde en vereiste vorm bevonden volmachten hebben voorgelegd, hun goedkeuring gegeven aan dit Handvest van de Verenigde Naties en richten zij hierbij een internationale organisatie op die de naam zal dragen van "Verenigde Naties".

BEDENKINGEN OVER DE VN

Het is niet het doel van de Verenigde Naties om erop aan te dringen dat de wereld een uniform politiek en economisch systeem zou hebben. De Verenigde Naties betrachten niet de uniformiteit ten koste van de verscheidenheid. Zij aanvaardt, verwelkomt zelfs, de verscheidenheid. Maar zij tracht om eenheid in verscheidenheid te bewerkstelligen. Om dit in een wereld met zo'n grote verscheidenheid van gedachten, gewoonten en begrip te volbrengen zoekt ze altijd naar de redelijke wegen van vergelijk. Het is belangrijk voor haar inspanningen dat de staten en volkeren leren om zichzelf aan te passen aan deze noodzaak in het belang van de internationale vriendschap.

Ralph J. Bunche: Geselecteerde toespraken en geschriften blz. 166

“Bent u niet de eerste om toe te geven dat de wereld met enorm grote problemen te kampen heeft? U denkt ook, dat de Verenigde Naties moeten helpen om deze problemen op te lossen. Maar hoe kunnen de VN slagen zonder uw vertrouwen in hen en zonder uw aanmoediging? Er zijn nog teveel mensen die niet in de VN geloven. Zij bekritisieren hen, vallen tegen hen uit, noemen hen onpraktisch en onbekwaam en haten hen soms wanneer hun belangen in het minst geraakt worden. Waarom houden zij niet van hen, waarom verdedigen zij hen niet en geven zij dit eerste door God gezonden instrument voor vrede en orde geen kans om te slagen ondanks zulke waarlijk gigantische problemen”?

Robert Muller

Sinds de installatie van de Verenigde Naties hebben diegene die de vergaderingen hebben bijgewoond en die bij de activiteiten zijn betrokken, ontegensprekelijk de dwingende, overal aanwezige en universele aandrang gevoeld om de mensenrechten en de fundamentele vrijheden te beschermen. We kunnen aanvoelen dat er in de wereld van vandaag een sterke stroming tot stand is gekomen die is vastgelegd in de gedragscode van de Verenigde Naties. Het is een stroming tegen elke inperking van de mensenrechten, de menselijke vrijheden en de menselijke waardigheid; een stroming die spontaan protest aanmoedigt tegen maatregelen van discriminatie, elke rassen- en religieuze vervolging op een der welke grond. Het is een stroming die moet worden aangemoedigd.

Tegen het ontwaakte geweten van de beschaafde mensheid bieden de principes van de nationale soevereiniteit een zwak tegengewicht en een onaanvaardbaar alibi voor de schending van de mensenrechten.

Ralph J. Bunche, Op. Cit., blz. 171

WIE ZAL DE OORLOG TEGEN DE ARMOEDE LEIDEN ?

Jeffrey Sachs

Het idee dat het systeem van de VN een leidende rol zou kunnen vervullen in de grote uitdagingen van de menselijke ontwikkeling zal bij sommigen als ongeloofwaardig worden afgedaan. Een voortdurende kritiek op de organen van de NV in de jaren negentig, georganiseerd door de leiders van de rechtervleugel van het congres van de VS, heeft een indruk achtergelaten van bijna zieltogende instellingen die zich enkel bezig hielden met het veilig stellen van postjes voor vrienden en kennissen, en blind voor de snelle ontwikkelingen die we gekend hebben op het vlak van techniek, financiën en van de globalisering.

Toen ik drie jaar geleden mijn werk bij de VN instellingen begon – als voorzitter van een commissie voor de Wereld Handels Organisatie (WHO), en meer recent als speciale raadgever van de NV secretaris generaal en dit voor de Millennium Ontwikkelingsdoelstellingen – was ik helemaal niet zeker wat ik er zou aantreffen. Doch de werkelijkheid is al bijna volledig het tegenovergestelde van wat de NV criticiasters ons voorschotelden. Ondanks een jarenlange kritiek en beperkingen in het budget hebben de gespecialiseerde agentschappen van de NV veel meer praktische ervaring opgedaan dan eender welke organisatie in de wereld.

Zelfs de Wereldbank, met haar basiskennis en bevoegdheden om fondsen uit te geven en te controleren in één van de moeilijkste branches in de wereld, kan zich enkel op de problemen van de

gezondheid of van het milieu of een andere specifieke aangelegenheid toeleggen wanneer ze zich met de NV agentschappen, met verantwoordelijkheid op die gebieden, in partnerschap verbindt.

Geen enkele van de bilaterale hulporganisaties kunnen tegen de enorme bekwaamheid en de vele engagementen van de NV optornen, maar ze zijn wel belangrijke partners in een wereldomvattende poging.

Deze onderwaardering is er de oorzaak van waarom het systeem van de VN in Kosovo, Oost Timor en bij andere opdrachten van de laatste jaren, zo ver onder de verwachtingen is gebleven. Een agentschap zoals de WHO heeft een unieke samenstelling van technisch ervaren mensen over de hele wereld en met een actieve vertegenwoordiging in de armste en minst bedeelde landen van de wereld.

Agentschappen zoals het FAO (Voedsel en Landbouw Organisatie) in Rome zijn de laatste jaren bij de VS senatoren en congresleden van de rechterzijde het voorwerp geworden van spot. Maar het kiescollege van deze senatoren en congresleden heeft natuurlijk nooit moeten vechten, zoals de FAO dagelijks doet, tegen het verlies van visrechten in het meer van Tonle Sap, Cambodja, of tegen de droogte in het door aids geteisterde Zuid Afrika.

Aan de VN, in samenspraak met de Wereldbank, zou moeten gevraagd worden om de leiding op zich te nemen voor het uitbouwen van een wereldwijde omkadering voor de uitwerking van elk van de voornaamste ontwikkelingsdoelstellingen. Deze omkadering zou in algemene termen, maar binnen bepaalde budgettaire grenzen en opgemaakte tijdschema's, de specifieke manier schetsen waarop de regeringen van arme en rijke landen, de privé sector, filantropische organisaties en wereldlijke verenigingen zich zouden kunnen organiseren om de strijd tegen de armoede en de ziekten te winnen.

Realistische plannen zouden gebaseerd moeten zijn op de vier peilers – *omvang, kennis, specifieke hoedanigheid en geschiktheid*. Vooreerst zouden de plannen van de VN de onderwerpen moeten aanpakken in verhouding tot hun *omvang*. Net zoals het niet toereikend is als de wapeninspecteurs slechts een klein deel van de mogelijke wapenarsenalen mogen bezoeken, zo mogen er geen zegekreten te horen zijn bij het op kleine schaal opzetten van AIDS projecten die misschien een dorp redden maar een heel land laten sterven. Maar werken op grote schaal kost veel geld en voornamelijk meer geld van de VS.

Ten tweede zou de VN de best voorhanden *kennis* moeten mobiliseren, zoals ze gedaan heeft met de klimaatsveranderingen en met het Intergouvernementele Forum over de klimaatsveranderingen of met de gezondheid en de WHO en UNAIDS. Dit betekent een open, alomvattend en adviserend proces op elk noodwendig gebied, puttend uit de nationale en internationale academische wetenschappen, openbare en privé onderzoekscentra en academische instellingen.

Ten derde moet elk plan of elke actie de *specifieke hoedanigheid* van de voorwaarden ten velde herkennen. Er is geen eenduidige strategie voor de strijd tegen AIDS, voor het behoud van de wouden of voor het overwinnen van malaria. Alles hangt af van de plaatselijke geografie, de cultuur, de geschiedenis en andere zeer plaatselijke factoren. Verreweg de beste manier om de wereldwijde kennis op de plaatselijke omstandigheden over te brengen bestaat erin om de nationale regeringen en de gemeenschappen in elk land uit te nodigen om hun eigen plannen en acties op te maken, in dien verstande dat de verdienstelijke programma's op een internationaal vlak zullen gebaseerd worden.

Dat is de strategie van de Wereldwijde Milieu Voorzieningen en van het Wereldwijde Fonds voor de bestrijding van AIDS, tuberculose en malaria. Het zou eveneens de strategie moeten zijn achter soortgelijke inspanningen om de basisopleiding of de watervoorziening en rioleringen in de verarmde gebieden uit te breiden.

Ten vierde moet elk plan of actie *geschikt* zijn zodat de hulp wordt geleid naar die gebieden die ze op de juiste manier zullen gebruiken en waarbij een praktische benadering wordt aangewend wanneer corrupte regeringen de hulp mogelijk zullen verkwisten.

Hier heeft de VS gelijk om een binding te eisen tussen de hulp en een goed bestuur en een redelijke economische politiek. De misvatting in de VS benadering bestaat erin dat zelfs bonafide regeringen slechts een klein deel ontvangen van de financiële hulp die ze nodig hebben.

De onderlinge verbondenheid op onze planneet is in de 21ste eeuw een vaststaand feit. Een rechtstreeks gevolg ervan is dat de arme mensen in de wereld in de overtuiging leven – en voornamelijk sterven – dat de VS weinig doet om de krachten voor het helpen van het grootste deel van de mensheid, dat voor hen overleven, waardigheid en mogelijk een ontsnappen uit de armoede betekent, te mobiliseren.

Het is de hoogste tijd voor Bush om zijn eigen verklaringen op de VN ernstig te nemen, nl. “dat onze verbintenis voor het vestigen van een menselijke waardigheid wordt uitgedaagd door de aanhoudende armoede en de woekerende ziekten”. Indien hij zijn land in overeenstemming hiermee zou leiden, zou hij miljoenen mensen kunnen mobiliseren in de strijd tegen het terrorisme en zou hij zijn eigen oproep tot de wereld kunnen waarmaken om “te tonen dat de beloften van de Verenigde Naties kunnen ingelost worden binnen een afzienbare tijd”.

Passage uit “Wie zal de oorlog tegen de armoede leiden?” door Jeffrey Sachs; Global Agende 2003 – Magazine van het Economisch Forum, jaarlijkse bijeenkomst 2003.

Jeffrey Sachs is directeur van het Earth Institute van de Columbia Universiteit in New York. In januari 2002 werd hij toegevoegd aan de VN Secretaris Generaal Kofi Annan als zijn speciale adviseur voor de Millennium Ontwikkelingsdoelstellingen.

HET SYSTEEM VAN DE VERENIGDE NATIES

Het Handvest richtte zes organen van de VN op: de Algemene Vergadering, de Veiligheidsraad, de Economische en Sociale Raad, de Trustschapsraad, het Internationale Gerechtshof en het Secretariaat.

DE ALGEMENE VERGADERING is het belangrijkste lichaam van de VN en het enige waarin alle lidstaten vertegenwoordigd zijn. Over het algemeen vormt ze het belangrijkste forum voor discussie, formuleert het beleid en coördineert het werk van andere organen en ondergeschikte lichamen. De Vergadering heeft niet de macht bindende wetten uit te vaardigen. Haar resoluties zijn aanbevelingen voor actie, enkel gesteund door de kracht van de wereld opinie.

DE VEILIGHEIDSRAAD is het voornaamste politieke orgaan van de Verenigde Naties en heeft de "eerste verantwoordelijkheid voor het handhaven van internationale vrede en veiligheid". Vijf permanente leden, China, Frankrijk, de USSR, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten hebben recht van veto in dit lichaam. In totaal zijn er vijftien leden, inbegrepen de vijf permanente leden. De overige tien worden voor twee jaar afwisselend verkozen door de Algemene Vergadering. Volgens het Handvest zijn alle leden van de Verenigde Naties ermee akkoord om de beslissingen van de Veiligheidsraad te aanvaarden en uit te voeren. Terwijl andere organen van de Verenigde Naties aanbevelingen doen aan de regeringen, heeft enkel de Veiligheidsraad de macht om beslissingen te nemen waarbij de lidstaten volgens het Handvest verplicht zijn om ze uit te voeren.

ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD (ECOSOC) is het coördinerende orgaan van de VN voor de bevordering van economische, maatschappelijke en humanitaire vooruitgang. Het heeft vier en vijftig regeringen als lid, gekozen volgens een geografische verdeelsleutel door de Algemene Vergadering, om gedurende drie jaar te werken. Het coördineert het werk van de 14 gespecialiseerde NV agentschappen, de 10 werkcommissies en 5 regionale commissies; het krijgt de rapporten van 11 VN fondsen en programma's; en vaardigt politieke aanbevelingen uit aan het VN en aan de Lidstaten.

DE TRUSTSCHAPSRAAD is verantwoordelijk voor het toezicht op gebieden die door de besturende regeringen vrijwillig onder het internationale Trustschapsstelsel zijn geplaatst. Aanvankelijk waren er elf trust gebieden; deze zijn ze nu alle onafhankelijke naties geworden. De rol die de Trustschapsraad in de toekomst zal krijgen wordt nu ter discussie gesteld, waarbij sommige landen er voorstander van zijn om haar volledig op te doeken, terwijl andere voorstellen om haar nieuwe verantwoordelijkheden te geven.

HET INTERNATIONALE GERECHTSHOF is het voornaamste juridische orgaan van de VN. Het is gerechtigd gevallen te horen over wettelijke geschillen tussen regeringen en raadgevende meningen te geven aan de VN en hun agentschappen ter verheldering van vragen over de internationale wetten en van de interpretatie van het Handvest.

HET SECRETARIAAT is de administratieve arm van de Verenigde Naties. Aan het hoofd ervan staat de Secretaris-Generaal. Het hoofdkwartier zetelt in New York City. Bij het secretariaat zijn ongeveer 10.000 mannen en vrouwen werkzaam op posten over de hele wereld.

ANDERE ORGANE VAN DE VERENIGDE NATIES EN DE GESPECIALISEERDE AGENTSCHAPPEN. Het volgende schema verbindt de voornaamste lichamen die samen de "Familie der Verenigde Naties" vormen. Dit enorme netwerk van organisaties en gespecialiseerde agentschappen biedt doeltreffende programma's op alle terreinen van internationale aangelegenheden.

Het Systeem van de VERENIGDE NATIES: Zie Bijgevoegd Excel file.

WERELD BURGERSCHAP

Ik noemde ook nog iets anders waar ik heilig in geloof. Dat heeft te maken met de geesteshouding van de individuele burger. Want het is niet alleen de soevereine staat die de allesomvattende zienswijze moet krijgen; iedere persoon op zich moet inzien, dat onderlinge afhankelijkheid een dwingend vereiste is. Ik ga zelfs zo ver te suggereren, dat een nieuwe opvatting over burgerschap noodzakelijk is.

Een nieuwe kwaliteit van planetair voorstellingsvermogen wordt van ons allen verlangd als prijs voor het overleven der mensheid. Ik spreek geen kwaad over dat soort nationalisme dat de individuele burger opwekt de prestaties en waarden te waarderen en te loven waarmee zijn geboorteland een bijdrage heeft geleverd aan het welzijn en geluk van geheel het mensenras. Ik verlang ook geen homogenisatie, want ik ben blij met het unieke karakter van nationale cultuur. Maar ik houd een pleidooi – een smeekbede, gebaseerd op deze tien jaren waarin ik vanuit mijn unieke uitkijkpunt naar de omstandigheden der mensen kijk – voor een tweeledige loyaliteit. Dit houdt een open aanvaarding in dat wij – wat wij in feite allemaal doen – zowel tot het mensenras behoren als tot onze plaatselijke gemeenschap of onze natie. Ik geloof zelfs dat het kenmerk van de waarlijk opgevoede en verbeeldingsrijke persoon die naar de eenentwintigste eeuw uitziend is, dat hij zichzelf een planetair burger noemt.

Wellicht heeft mijn eigen Boeddhistische opvoeding me meer dan iets anders geholpen me deze opvatting van wereldburgerschap te realiseren en in mijn toespraken en geschriften tot uitdrukking te brengen. ... Deze opvatting bied ik aan als deel van mijn eigen bijdrage aan het opbouwen van de toekomstige Wereld Gemeenschap.

U Thant – View from the UN, pp. 453-454

Wereldburgerschap moet zich hier een blijvende plaats verwerven. Er zijn mensen die beseffen, dat er geen "Majinot Linie" is waarachter de bevoorrechten zich veilig kunnen terugtrekken. Belangrijker is dat er ook mensen zijn die zijn gaan geloven ... (en de ervaring van de Verenigde Naties is voor de ontwikkeling daarvan van doorslaggevende betekenis geweest) ... dat een rechtvaardiger en gelukkiger toekomst voor iedereen bereikbaar is wanneer men zich realiseert, dat alle belangen der mensen gemeenschappelijk zijn en dat alle dingen onderling van elkaar afhankelijk zijn. Zij zien ...wij zien! ... Dat radicale aanpassingen aan de huidige wereldorde mogelijk zijn en heilzaam voor allen.

Zulke internationalisten vinden wereldaangelegenheden opwindend, wellicht verontrustend, maar toch opwindend. Zulke wereldburgers vinden de huidige experimenten in internationale verhoudingen spannend, ongetwijfeld vol gevaren, maar spannend.

David Harding – Why the UN is Important, p.12

Wij kunnen iets niet overwinnen door niets. Er is eens gezegd: "Als u vrede wenst, bereid u dan voor op oorlog". Nu wordt het aforisme omgekeerd: "Als u oorlog wilt voorkomen, moet u **werken** voor vrede". Wij hebben in elk geval het punt bereikt dat wij samen praten over de grote gemeenschappelijke taak van de mensheid – het milieu waarin wij leven in stand houden, de hongerigen voeden, al onze medeschepselen onderdak geven, met groter zorg omgaan met de fundamentele rijkdommen die wij broederlijk moeten delen – water, mineralen, energie, de bronnen waar het leven van ons allen afhankelijk van is. Deze dialoog zou het signaal kunnen zijn voor een nieuwe, maar groeiende loyaliteit, niet ten opzichte van oude, verdeeldheid zaaiende nationalismen maar van gedeelde taken en algemeen burgerschap in de Stad van de Mens.

Een te fantastische droom? Een te naïeve hoop? Misschien – toch kunnen wij nu net zo gemakkelijk met de uiteinden der aarde praten als dorpelingen eens met elkaar converseerden. Onze planetaire onderlinge afhankelijkheid is net zo groot als die van vroegere staten. Wij hebben een wereldwijde kennis. Onze luchten en onze oceanen worden eerlijk gedeeld. Zo zijn alle eerste vereisten van het materiële bestaan. Als de mens geleerd heeft zowel trouw te zijn aan zijn volk als aan zijn familie en zijn stad, moeten wij er dan over debatteren dat er geen verdere uitbreiding van loyaliteit, van trouw mogelijk is – aan de planeet die ons aardse leven draagt en alle middelen om dit in stand te houden?

Dit is misschien de uiterste implicatie van de werkelijke eenheid van de wetenschappelijke wet, die door de Grieken voor het eerst werd onderscheiden, van de eraan ten grondslag liggende wet van morele broederschap en plichten, die door de Hebreeuwse profeten zo hartstochtelijk geprezen werden. Vandaag komen zij samen in een nieuwe fusie van inzicht en energie om ons te herinneren aan onze onafwendbare eenheid, ook al staan wij op de uiterste rand van mogelijke vernietiging. De geleerde en de wijze, de wetenschapsman en de dichter, de wiskundige en de heilige houden bij herhaling voor de stad van de mens hetzelfde pleidooi en geven dezelfde waarschuwing: "Wij moeten elkaar liefhebben of wij moeten sterven".

Barbara Ward – The Home of Man, p.294

Samenwerkende goede wil is voorzeker het eerste denkbeeld dat men het overgrote deel der mensheid kan voorhouden en in de scholen kan onderwijzen en dat de nieuwe, betere beschaving zal garanderen. **Liefdevol begrip**, intelligent toegepast, behoort het kenmerk te zijn van de gecultiveerde, wijzere groepen, samen met het pogen van hun kant om de wereld van bedoeling en de wereld van uiterlijke spanning met elkaar in verband te brengen, voor het welzijn van de massa. **Wereldburgerschap** als een uitdrukking zowel van goede wil als van begrip behoort het doel te zijn van de verlichte mensen overal en het kenmerk van de geestelijke mens; in deze drie dingen hebt u de juiste verhoudingen tussen opvoeding, godsdienst en politiek.

Alice Bailey – Opvoeding in het Nieuwe Tijdperk, blz. 102-103

GIJ KUNT DE WERELD VERANDEREN

Ervin Laszlo

Wanneer we een overzicht maken van de actuele toestanden, dan zien we dat verandering van essentieel belang is, en het is onafwendbaar. De verloedering van het milieu, zowel op lokaal vlak als wereldwijd, de onbillijkheid van het economisch en sociaal wereldsysteem, en de beslommeringen, het lijden en de verontwaardiging, die heden bij vele miljoenen mensen heerst, heeft een onhoudbare situatie geschapen. De terroristische aanslag van 11 september in New York en Washington is niet de oorzaak van de crisis in de wereld: het is er slechts een dramatisch symptoom van. De crisis die we ondervinden is het gevolg van de manier waarop het wereld-economisch en sociaal systeem gestructureerd is en de manier waarop het werkt.

Het economisch en sociaal systeem van de wereld heeft voor enkelen een ongeëvenaarde welstand gebracht, en voor velen de marginaliteit en lijden. De productie, de handel, de finances en de communicatie werd erdoor geconcentreerd, en het heeft nationale en regionale werkloosheid gecreëerd, de inkomenskloof vergroot en de milieuverloedering doen toenemen. De voordelen van de eco-

nomische groei, welke lang gold als de barometer van de vooruitgang, werden steeds meer geconcentreerd. Terwijl de rijkste 20% van de wereldbevolking steeds maar rijker wordt, wordt de armste 20% in een rampzalige armoede geduwd, nauwelijks overlevend in krottenwijken en stedelijke getto's.

Dit zijn sociale en politieke explosieve omstandigheden. Zij wakkeren de haat aan en doen massale migratie ontstaan van het platteland naar de steden, en van de armere naar de rijkere gebieden. Fanatiekelingen voeren heilige oorlogen en dit mond uit in terrorisme, en de georganiseerde misdaad legt zich toe op bedrog met informatie, op corruptie, op vrouwen en kinderhandel, alsook op drugs, orgaanhandel en wapens. Zolang de mensen hun toevlucht nemen tot haat en de drang naar wraak, kunnen ze niet vreedvol samenleven en samenwerken. Ofwel ligt de oorzaak bij de gekwetste persoonlijkheid of het gekwetst zelfrespect van de mensen; ofwel is het de wens tot persoonlijke wraak of een heilige oorlog om een religie te verdedigen, de mogelijkheid tot geweld blijft altijd bestaan. Het bereiken van vrede in de harten van de mensen is een voorwaarde om vrede in de wereld te bereiken. En innerlijke vrede hangt sterk af van het scheppen van evenwichtige omstandigheden in het werelddorp waarin we onszelf hebben neergezet. ...

Investeringsstromen meermalen tussen rijke landen onderling waar ze de beste slaagkansen hebben om grote, en op een snelle manier, dividenden te genereren. Alhoewel zo'n 10 miljard dollar aan aandelen in de wereld zijn geïnvesteerd, bereikt hiervan slechts 1% aan directe investeringen de armste 20% van de wereldbevolking.

De wereldeconomie is niet alleen onbillijk, door de werking van het internationaal monetair systeem is die wereldeconomie ook inhoudelijk onhoudbaar. Het meeste geld in de wereld wordt gebruikt voor leningen in het banksysteem en moet met interest worden terugbetaald. Om de interesten van de steeds groeiende schulden te betalen is een voortdurende groei van de economie vereist, en op onze beperkte planeet zal deze eindeloze kwantitatieve groei op haar natuurlijke grenzen stoten. Bovendien moedigt het huidige systeem op grote schaal de financiële speculatie aan voor de meer dan 1000 miljard dollar die elke dag de wereld rond gaan opnieuw op zoek naar korte termijn winst. Dit geld financiert geen handel of productie; het is louter een gokken op de marktmechanismen en op de muntschommelingen – vandaar dat het de naam wereldcasino gegeven wordt.

Het is dringend en noodzakelijk dat de manier van financieren van de wereldeconomie wordt omgevormd. Dit vergt een nieuw gevoel van verantwoordelijkheid, namelijk een aangepast gedrag aan het leven in een klein compact, van elkaar afhankelijk, werelddorp waar de daden van ieder een invloed hebben op de toekomst van allen. De economische en financiële wedloop moet worden in toom gehouden door een betere samenwerking en eerlijkheid, en de productie zowel als het verbruik moeten beter afgestemd worden op sociale en milieuvriendelijke uitgangspunten. Dit zou de duurzaamheid van deze wereld verhogen door het scheppen van een grotere economische rechtvaardigheid en door het verminderen van de onderlinge strijd. Het gebrek aan duurzaamheid in ons werelddorp vindt ook haar oorsprong in het milieu. In het verleden werd een doelmatig evenwicht behouden tussen de menselijke gedragingen en de biosfeer. De exploitatie van de omgeving was nog op een beperkte schaal. Met de eerste technieken en een beperkte bevolking leken de natuurlijke rijkdommen onuitputtelijk en de milieuschade onbelangrijk. Toen met de verbetering van de technologie het plaatselijk milieu werd uitgeput of vernietigd, waren er steeds weer andere locaties te veroveren en te exploiteren.

De 'ecologische voetafdruk' (de hoeveelheid die nodig is om een leefgemeenschap te onderhouden) geeft een schatting hoezeer de mensheid de natuur overbelast. Het bepaalt het deel van de biologische productiviteit van de planeet dat door een individu, een stad, een land of door de gehele mensheid wordt verbruikt. Als deze voetafdruk van een leefgemeenschap groter is dan het gebied van die leefgemeenschap, dan is deze niet zelfonderhoudend. Een stad is zo wie zo niet zelfonderhoudend omdat slechts een zeer klein deel van de natuurlijke rijkdommen die door haar inwoners verbruikt wordt aanwezig is. Het meeste zoals voedsel, water en gebruiksvoorwerpen komt uit het landbouwgebied en de omgeving. Maar hele regio's en landen kunnen wel zelfonderhoudend zijn: hun ecologische voetafdruk zal zich dan niet tot buiten hun grenzen uitstrekken. Dit is helaas niet het geval. In een studie in opdracht van de wereldraad van Costa Rica werd in 52 landen, die 80% van de wereld-

bevolking uitmaken, de ecologische voetafdruk onderzocht. Hierbij hadden 42 landen een voetafdruk die zich tot buiten hun eigen grenzen uitstrekte.

De oorzaak van het probleem kunnen we zien wanneer we de voetafdruk van een individu vergelijken met de productiviteit van de planeet. In 1996 had de aarde 12,6 miljard hectaren aan biologisch productieve oppervlakte, wat ongeveer één vierde van de aardoppervlakte is. Dit omvat 9,4 miljard hectaren land en 3,2 miljard hectaren viswateren. Wanneer we dit evenredig verdelen over 5,7 miljard mensen dan hebben we een aardedeel van 2,18 hectaren per inwoner. Nu in 2004 zijn er 6,3 miljard mensen en de biologische productiviteit blijft in het beste geval dezelfde. Dus hebben we nu 2,1 hectaren voor iedere man, vrouw en kind op de planeet. Maar in die 52 onderzochte landen was de gemiddelde voetafdruk 2,8 hectaren.

Het rapport “levende planeet 2000” van het Wereld Natuur Fonds geeft de voetafdruk van 151 landen. Deze studie omvat de grootste en dichtstbevolkte landen en geeft een eerlijke maatstaf van de wereldsituatie. Daaruit blijkt dat de mensheid vandaag haar aardeaandeel met bijna één derde overschrijdt: 30,7%. De 75 landen die hun aardeaandeel overschrijden vormen 21% van de mensheid. Onder andere de Verenigde Arabische Republiek, Singapore en de Verenigde Staten overschrijden hun deel zelfs twaalf keer (in de VS is de gemiddelde voetafdruk 12,5 hectaren, of 31 acres). Zelfs als de individuele voetafdruk in de armste landen, zoals Bangladesh, slechts 0,5 hectaren is, toch leven wij ver voorbij onze mogelijkheden: we overschrijden het vermogen van de planeet in haar opbrengst voor voedsel, water, hout, in het absorberen van de vervuiling, en in het voorzien van woonruimte voor alle mensen.

Wij bereiken de uiterste grens van de mogelijkheden van de aarde om het menselijk leven te onderhouden. Het rapport “levende planeet 2000” waarschuwt dat de mensheid in een sneltempo de planeet aan het plunderen is en haar capaciteit om het leven te onderhouden ver overtreft. Meer dan een derde van de natuurlijke rijkdommen in de wereld is in de laatste 30 jaren door de activiteiten van de mensheid vernietigd, en als we deze trend verder zetten zullen we tegen het jaar 2050 twee planeten nodig hebben om de mensheid te onderhouden. Deze onmogelijkheid van de aarde om dit vol te houden wordt verergerd door de gedachte van de mensen dat ecosystemen stukje bij beetje in elkaar zakken. We zijn ervan uitgegaan dat er in de natuur een evenredigheid heerst tussen oorzaak en gevolg, zodat op een toename van de vervuiling er een even grote schade volgt. Dit is echter niet het geval. Ecosystemen kunnen lange tijd vervuild worden zonder enige schade, maar dan plots omslaan in een volledig andere toestand. Toenemende veranderingen scheppen toenemende kwetsbaarheid, tot een eenvoudige impuls aan het systeem, zoals een overstroming of een droogte, het systeem in een andere toestand slingert die minder aangepast is om het menselijk leven en de economische activiteit te onderhouden.

Een sprong naar een noodlottige nieuwe toestand kan eveneens ontstaan in de weersgesteldheid van de wereld. Volgens een recent rapport van de Nationale Academie van de Wetenschappen van de VS kunnen plotse veranderingen tevoorschijn komen wanneer het klimatologisch systeem gedwongen wordt om enkele drempels te overschrijden. De wereldwijde opwarming, die te verwachten is in de volgende 100 jaren (een temperatuursstijging tussen 1,4 en 5,8 graden C) zou zelfs in de eerstvolgende jaren kunnen verschijnen. Het nieuwe klimaat zou de menselijke woongebieden en de landbouw over de hele wereld ondermijnen. De wouden zouden worden vernietigd door vuur, graslanden zouden uitdrogen en veranderen in stoffige gebieden, het dierenrijk zou verdwijnen en ziektes zoals cholera, malaria en de gele koorts zouden de menselijke populatie uitdunnen.

Ons wereldwijd dorp is onbillijk, en het is noch economisch, noch ecologisch duurzaam. Deze situatie kan niet tot in het oneindige doorgaan. Ofwel bereiken we een zekere vorm van duurzaamheid, of we lopen het gevaar van een enorme ravage.

Een halve eeuw geleden schreef Albert Einstein dat we een probleem niet kunnen oplossen met dezelfde manier van denken als waarmee het probleem is ontstaan. De hedendaagse winnaars van de Nobelprijs zijn het daarmee eens. In een verklaring ondertekend door honderd laureaten bij het afsluiten van het continentaal symposium van de Nobel Vredesprijs in december 2001 lezen we, “Het grootste gevaar voor de wereldvrede in de komende jaren zal niet komen door acties van landen of

individueen maar van de gewettigde eisen van de misdeelden in de wereld”. Zij beëindigen hun verklaring met, “Om in de wereld die we hebben veranderd te overleven moeten we leren om op een nieuwe manier te denken”.

Het nieuwe denken, en het economisch, sociaal en ecologisch gedrag dat eruit voortkomt, zijn de zachte factoren in het leven van de gemeenschap, maar wanneer het erop aan komt om de toekomst te bepalen zullen ze een groter gewicht in de schaal leggen dan de harde factoren zoals geld en macht. Niet de zwaarwichtige maatregelen die van boven uit worden opgelegd, maar de tijdige veranderingen die opborrelen van onder uit kunnen de wereld op weg zetten naar de vrede en de duurzaamheid.

De uiteindelijke gedachtegang is dat de dringend noodzakelijke wereldwijde aanpassing vraagt voor positieve veranderingen in de manier waarop wij allen leven en denken. Zoals Michael Gorbatschov duidelijk maakte dat, wanneer alles gezegd en gedaan is, de toekomst uiteindelijk toch in onze eigen handen ligt. Met het nieuwe denken en een duurzaam leven, kan je de wereld veranderen.

Een keuze voor de toekomst

Er is niet slechts één toekomst voor ons allen, er zijn er meerdere. Uiteindelijk staan we zowel voor een negatieve toekomst van de totale catastrofe, als voor een positieve toekomst van een overweldigende doorbraak. De aanvangsvoorwaarden zijn voor alle scenario's dezelfde.

- De druk van een toenemend bevolkingsaantal: elk jaar komen er 77 miljoen mensen bij, waarvan 97% in de arme landen.
- De armoedespreiding: bijna 2 miljard mensen leven van minder dan 2 dollar per dag, meer dan 1 miljard op de grens van het fysieke bestaan.
- De vergrotende kloof tussen de rijke en de arme volkeren zowel als tussen rijke en arme economieën: 80% van de mensheid leeft van 14% van de wereldwijde consumptie, terwijl de rijkste 20% met 84% gaan lopen.
- De groeiende dreiging van de sociale afbraak en de toename van het gewetenloos geweld zowel in de rijke als in de arme landen.
- De onverdraagzaamheid en het fundamentalisme: bijvoorbeeld in Afghanistan, Bosnië, Kasjmir, Turkije en het Midden Oosten, en wereldwijd door de netwerken zoals van Al Qaida.
- De voedsel en watervoorraden, bijvoorbeeld ten zuiden van de Afrikaanse Sahara, China, Zuid Azië, midden Amerika.
- De versnelde klimaatsveranderingen: extreme waarden van koude en warmte, gewelddadige stormen, veranderende regenpatronen.
- De verslechtering van de vervuiling door de industrie, de stedelijke gebieden en de landbouw: veranderde chemische samenstelling van de atmosfeer, de verzilting en de verarming van de landbouwgronden, de verlaging en vergiftiging van het grondwater.
- De toenemende ontbossing en de afname van de biodiversiteit: het verdwijnen van de tropische regenwouden, het verlies van een niet gekend aantal levensvormen, de monocultuur op de landbouwgronden.
- De toename van het zeeniveau: het verlies van laag gelegen gebieden en riviervalleien in Zuid Azië, de overstrooming van eilanden in de Stille Oceaan, de dreiging voor kuststeden over de hele wereld.

HET DOEMSCENARIO

De eerste tekenen

- Toenemende mislukking van de oost door de weersveranderingen.
- Honger en ongezonde toestanden die de verspreiding van HIV/AIDS en andere ziekten bevorderen.
- Oorlogen over de toegankelijkheid tot het drinkbaar water en de voornaamste voedselvoorraden in Azië, Afrika en Latijns Amerika.
- Miljoenen vluchtelingen uit de overstromingsgebieden en de kuststeden.
- Vloedgolven van economische migranten naar Noord Amerika en Europa.

De daaropvolgende gebeurtenissen

- Ineenstorten van het wereldwijd financieel systeem weerspiegeld in de opzegging van de wereldhandelsakkoorden en de onderbreking van de handelsstromen.
- Het vergroten van de onveiligheid en het geweld door dissidenten en georganiseerd terrorisme.
- Internationale en interculturele conflicten die uitmonden in plaatselijke oorlogen.
- Het verschijnen van militaire regimes in vele delen van de wereld, vooral in de zwaarst getroffen gebieden in het zuiden.

De gevolgen

- De wereldwijde verspreiding van het terrorisme, de corruptie, de anarchie, en de georganiseerde misdaad.
- Het ineenstorten van het Noord Atlantisch Verbond tussen Europa en Noord Amerika.
- Het beëindigen van de verhoudingen tussen de VS en Rusland.
- Plaatselijke oorlogen in het Midden Oosten, Zuid en Zuidoost Azië, ten Zuiden van de Sahara in Afrika, en Latijns Amerika.
- Het gebruik van nucleaire, chemische en biologische wapens in de plaatselijke oorlogen.
- Wereldwijde escalatie van de gewapende conflicten.

HET DOORBRAAKSCENARIO

De eerste tekenen

- De bevolkingsdruk, de armoede, het fanatisme en een verscheidenheid aan milieu bedreigingen en rampen geven aanleiding tot een positieve verandering in de manier van denken van de mensen. Het idee dat we in een betere wereld kunnen leven begint bij meer en meer mensen tot de verbeelding te spreken. Zoals in Engeland en Rusland tijdens de tweede wereldoorlog, en in Amerika na 11 september, zullen de mensen van verschillende klassen en standen samen werken om het gevaar gezamenlijk het hoofd te bieden.
- De niet-gouvernementele organisaties verbinden zich via het internet en ontwikkelen gezamenlijke strategieën om de plaatselijke economie en het milieu te herstellen en om een sociaal en ecologisch verantwoord beleid te bevorderen bij de plaatselijke en nationale regeringen en zakelijke belangen. Een niet-gouvernementele wereldraad voor de toekomst wordt tezelfdertijd geïnstalleerd met een elektronisch E-parlement, zodat de parlementariërs over de hele wereld kunnen

verbonden worden en zo een forum krijgen voor het bespreken van de beste manieren om het gemeenschappelijk belang te dienen.

- De regeringen en verenigingen beginnen te reageren op de oproepen vanuit de steeds groter wordende bewegingen uit de burgerbevolking voor een grotere sociale en ecologische verantwoordelijkheid.

De daaropvolgende ontwikkelingen

- De geldstroom wordt meer en meer verschoven van de militaire en defensiebudgetten naar fondsen die gericht zijn op het oplossen van conflicten en deel uitmaken van wereldwijde programma's om de aarde te herstellen eens het begrip van een ecologische economie in brede kringen erkend zal worden.
- Een beweging om de plaatselijke werking te bevorderen wint aan invloed, en zoekt een evenwicht in de eenzijdige vormen van globalisatie door een doelmatig gebruik van de menselijke, natuurlijke en financiële middelen van de plaatselijke omgevingen.
- In het wereld monetair systeem worden hervormingen doorgevoerd. Door de Wereldbank wordt er een wereldmuntstelsel ingevoerd op basis van de bevolkingsdichtheid eerder dan op basis van de financiële macht, zodat er een meer billijke geldstroom ontstaat tussen de ongelijke economieën; tegelijkertijd kunnen de plaatselijke muntstelsels groeien en zich ontwikkelen.

De gevolgen

- Er wordt een wereldwijd programma gevormd voor hernieuwbare energie, waardoor de weg vrijgemaakt wordt voor een nieuwe industriële revolutie door gebruik te maken van zonne-energie en andere hernieuwbare energiebronnen om de wereldwijde economie te transformeren en om de armste volkeren uit de vicieuze cirkel van de armoede te tillen.
- De landbouw wordt geherwaardeerd en gezien als van primordiaal belang in de economie, niet enkel voor de productie van ons voedsel, maar voor het kweken van gewassen voor de energieproductie en als basisproducten voor fabrieken van allerlei aard.
- Regeringsvormen worden aangepast om te komen tot het deelnemen aan een Wereld Democratie, zodat een vloedgolf van creatieve energie vanuit de mensen, die nu gehoord kunnen worden, kan ontstaan.
- Als gevolg van zulke internationale en interculturele ontwikkelingen zal het mogelijk worden om wantrouwen, etnische conflicten, rassen onderdrukking, economische onrechtvaardigheden, en de ongelijkheid van de geslachten, te vervangen door een vreedevolle en duurzame wereld, gegrondvest op een uitgebreider vertrouwen en samenwerking tussen de volkeren, culturen en economieën van de wereld.

Dit artikel komt, met toestemming, uit "Gij kunt de wereld veranderen" door Ervin Laszlo (2002), gepubliceerd door Positive News Publishing Ltd, 5 Bicton Enterprise Centre, Clun, Shropshire SY7 8NF, Verenigd Koninkrijk; E-mail: office@positivenews.org.uk; W: www.positivenews.org.uk. Beschikbaar gesteld door Green Books Ltd., Foxhole, Darington, Devon, TQ9 6EB. E-mail: sales@greenbooks.co.uk; W : www.greenbooks.co.uk.

Professor Ervin Laszlo is een van de meest vermeerde experten in de wereld in de theorie van systemen en de algemene evolutietheorie, en hij is de stichter en voorzitter van de Club van Boedapest. Hij is de schrijver van vierendertig boeken en is de uitgever van World Futures.

NAAR EEN NIEUWE WERELDORDE

Uit de geschriften van Alice A. Bailey

A. OVER DE NIEUWE WERELDORDE

... De stappen die door de mensheid *in de onmiddellijke toekomst* zullen worden genomen, het nieuwe tijdperk en het lot van de mensheid zullen bepalen. Zal dit lot vernietiging betekenen, oorlog op planetaire schaal, hongersnood en dodelijke epidemieën over de gehele wereld, het in opstand komen van het ene land tegen het andere en de volledige ineenstorting van al datgene wat het leven waard maakt om geleefd te worden? Dit alles kan geschieden, tenzij er fundamentele veranderingen worden aangebracht, die berusten op goede wil en liefdevol begrijpen. Aan de andere kant zullen wij dan een periode kunnen meemaken (moeilijk, doch nuttig, daar zij opvoedend is) van aanpassing, van concessies en van afstand doen. Een periode waarin men tot de juiste erkenning is gekomen van onze gedeelde gelegenheid, van een gezamenlijke poging om juiste menselijke verhoudingen tot stand te brengen en van een wijze van opvoeding die de jeugd van alle landen zal leren om zich *als wereldburgers* en niet als nationalistische propagandisten te gedragen. Waar wij voor alles op hebben toe te zien – als resultaat van geestelijke rijpheid – is de afschaffing van die twee beginselen die voor zoveel boosheid in de wereld verantwoordelijk zijn en die in de twee woorden Soevereiniteit en Nationalisme, samengevat worden.

Problemen der Mensheid, blz. 171-2

Zekerheid, geluk en vreedzame verhoudingen zijn de wens van allen. Tot op het ogenblik evenwel dat de Grote Mogendheden, in samenwerking met de kleine landen, het economische probleem tot een oplossing zullen hebben gebracht en tot het besef zijn gekomen, dat de hulpbronnen der wereld niet aan één bepaald land behoren, doch aan de mensheid als geheel, zal er geen vrede zijn. *De olie in de wereld, de mineralenrijkdom, de steenkool, de tarwe, de suiker en het graan, behoren aan alle mensen overal.* Zij zijn essentieel voor de dagelijkse levensbehoeften van de alledaagse mens.

De tijd zal onvermijdelijk aanbreken dat – in het belang van vrede en veiligheid – de kapitalisten in de verschillende landen ertoe zullen worden gedwongen om tot dit besef te komen en zij zullen er eveneens toe worden gedwongen om het principe van *delen* in de plaats te gaan stellen van het oude principe (dat hen tot op heden beheerste) van begerig naar zich toehalen.

Er was een tijd – honderd of meer jaren geleden – waarin een rechtvaardige verdeling van de rijkdommen der aarde onmogelijk zou zijn geweest. Doch heden is dat *niet* meer het geval.

Problemen der Mensheid, blz. 174-5

1. De Verenigde Naties, met haar Algemene Vergadering en Commissies, *moeten* gesteund worden. Tot op heden bestaat er geen andere organisatie tot welke de mensheid zich hoopvol kan richten. Daarom moet zij de Verenigde Naties steunen, doch terzelfder tijd moet zij deze groep van wereldleiders duidelijk maken, waaraan behoefte is.
2. Het algemene publiek, in ieder land, moet opgevoed worden in juiste menselijke verhoudingen. Voor alles moet aan de kinderen en aan de jeugd van de wereld goede wil ten opzichte van alle mensen, waar ook ter wereld, onderwezen worden, zonder onderscheid van ras of geloof.
3. Er dient voldoende tijd beschikbaar te komen om de benodigde regelingen te treffen, en de mensheid moet leren om op een intelligente wijze geduld te oefenen. De mensheid moet het langzame proces van de opbouw van de nieuwe beschaving met moed en optimisme onder ogen zien.
4. In ieder land moet een intelligente publieke opinie die tot samenwerking bereid is, gevormd worden, en dit is een belangrijke geestelijke plicht. Dit zal veel tijd vergen, doch *indien* de mensen van goede wil en *indien* de geestelijk ingestelde mensen van de wereld werkelijk tot handelen bereid zullen zijn, *kan dit binnen vijftientig jaar plaatsvinden.*
5. De economische wereldraad (of welk lichaam zich ook met de grondstoffen van de wereld bezighoudt) *moet* zich vrijmaken van frauduleuze politiek, van kapitalistische invloed met zijn slinks geïntigreer. Deze raad *moet* de grondstoffen van de wereld voor het gebruik van de mensheid

vrijmaken. Dit zal een langdurige taak blijken te zijn, maar deze zal volbracht kunnen worden, wanneer men een ruimer besef heeft van de wereldbehoeften. Een verlichte publieke opinie zal de beslissingen van de economische raad praktisch mogelijk maken. De geest van delen en samenwerken *moet* onderwezen worden, in plaats van die van hebzucht en concurrentie.

6. Men moet vrij zijn om te reizen waarheen men wil, naar alle kanten en naar ieder land. Als gevolg van dit vrije verkeer kunnen de leden en takken van de menselijke familie elkaar leren kennen en waarderen. Paspoorten en visa moeten verdwijnen, daar deze symbolen zijn van de grote ketterij van afgescheidenheid.
7. Overal moeten de mensen van goede wil gemobiliseerd en aan het werk gezet worden. De toekomst van de mensheid is afhankelijk van hun pogen. Hun aantal loopt in de miljoenen en men treft hen overal aan. Indien zij georganiseerd en gemobiliseerd worden, vertegenwoordigen zij een groot deel van het denkende publiek.

Problemen der Mensheid, blz. 176-7

De wereld is één wereld en het lijden van deze wereld is één lijden. De mensheid is waarlijk één mensheid, maar velen hebben daar nog geen flauwe notie van. De hele trend van de huidige leringen richt zich er op dat de mensheid bij te brengen nu er nog tijd is om nog ernstiger toestanden af te wenden. De zonden der mensheid zijn ook één geheel. Zij heeft één doel en als één grote mensenfamilie moeten wij de toekomst in gaan. Ik wilde nadruk leggen op deze gedachte: *Als één mensheid, gelouterd, gedisciplineerd, maar verlicht en samengesmolten, moeten wij de toekomst in gaan.*

Bestemming der Volkeren, blz. 65

Het Koninkrijk Gods zal een wereld inluiden waarin men zal beseffen dat de mensheid als geheel – politiek gesproken – oneindig veel belangrijker is dan welke natie ook. Het zal een nieuwe wereldorde zijn, op geheel andere beginselen gebaseerd dan die uit het verleden, een wereldorde waarin de mensen hun geestelijke visie zullen brengen in hun nationale regeringen, in hun economische ordening en in alle maatregelen die genomen worden om zekerheid en juiste menselijke verhoudingen tot stand te brengen. *Geestelijkheid betekent in wezen het tot stand brengen van juiste menselijke verhoudingen*, het bevorderen van goede wil en tenslotte het vestigen van de ware vrede op aarde als resultaat van deze twee uitdrukkingswijzen van goddelijkheid.

Problemen der Mensheid, blz. 169

Er kan een nieuwe wereldorde ontstaan en er zullen noodzakelijkerwijze bepaalde stappen gedaan moeten worden, als de visie van deze nieuwe wereld werkelijkheid zal willen worden. ...

Eerst verzoek ik u na te denken over het visioen van de nieuwe wereldorde en daarbij een open oog te bewaren voor en te beseffen dat deze nieuwe levenswijze er op wacht verwezenlijkt te worden zodra de zelfzucht verslagen is, juiste menselijke verhoudingen correct beschouwd worden en het ideaal van de nieuwe wereldorde bevrijd wordt van alle nationalistisch getinte voorstellingen en aspiraties. Het zal geen Amerikaanse, Franse of Britse wereld worden, en ook geen totalitaire wereld. Het zal het resultaat zijn van de beschaving, die aan het verdwijnen is en van de cultuur, die de bloem van die beschaving is, maar toch geen beide zijn. Het zal een menselijke wereld zijn, gebaseerd op een juist begrip van correcte menselijke verhoudingen, op de erkenning van gelijke opvoedingsmogelijkheden voor alle mensen, alle rassen en alle volkeren en het besef dat “God alle mensen op aarde uit hetzelfde bloed geschapen heeft”. Het zal een wereld zijn, waarin het rassenonderscheid en de nationale eenheden gezien zullen worden als een verrijking van het geheel en als bijdrage tot de betekenis van de mensheid.

Het naar buiten treden der Geestelijke Hiërarchie, blz. 241

... de nieuwe wereldorde zal het vestigen van juiste menselijke verhoudingen vergemakkelijken, die gebaseerd zijn op rechtvaardigheid, de erkenning van geërfde rechten en dezelfde kansen voor iedereen – ongeacht ras, kleur of geloof – op het onderdrukken van misdaad en zelfzucht door juiste opvoeding en de erkenning van de goddelijke aanleg in de mens evenals de erkenning van een leidende goddelijke intelligentie waarin de mens leeft, beweegt en zijn bestaan heeft.

Het naar buiten treden der Geestelijke Hiërarchie, blz. 192

Vrede moet niet *opgedrongen* worden door hen, die de oorlog verafschuwen. Vrede moet een natuurlijk gevolg en uitdrukking van de menselijke geest zijn, en van een vastberadenheid de wereldhouding te veranderen zodat juiste menselijke verhoudingen eruit resulteren.

Het naar buiten treden der Geestelijke Hiërarchie, blz. 208

B. GROEPEN VAN MENSEN DIE NODIG ZIJN OM ONZE WERELD TERUG OP TE BOUWEN

1. De Scheppende Werkers, voornamelijk op het gebied van de architectuur en van de stadsplanning.

- a. Zij waarderen de schoonheid van een idee.
- b. Zij kunnen het idee omzetten in een ideaal.
- c. Zij kunnen het ideaal verwezenlijken en het een stoffelijke uitdrukking geven.

2. De Financiers. Zij kunnen het geld voorzien dat nodig is om het werk van wederopbouw uit te voeren.

- a. Ze zullen werken met energieën en krachten die tot uitdrukking komen door middel van ruilhandel en handelswaarden. Ze zullen zich bezig houden met de wet van vraag en aanbod en met het grote beginsel van samen delen, dat steeds de goddelijke bedoeling beheerst. ... Het beginsel van *samen delen*, ... is een ziele eigenschap. ... Ook roepen zij de ziel op van het verleden, dat ze in verband brengen met het heden, terwijl ze er tevens een aanwijzing in vinden voor de toekomst.

Discipelschap in het Nieuwe Tijdperk, Deel I, blz. 39-40

- b. Deze twee groepen zijn noodzakelijkerwijs, en niettegenstaande schijnbaar uiteenlopende meningen en verschillen, in hun fundamentele aspecten samenvattender dan een van de andere. De ene groep houdt zich bezig met het mensdom, met de verschillende soorten mensen, het mechanisme dat gebruikt wordt, de menselijke strevingen en kenmerken en met het – schijnbaar of verborgen – doel van zijn wezen. De andere groep beheert en regelt de middelen, waardoor de mens bestaat, alles besturend wat tot energie omgezet kan worden en een dictatorschap over alle middelen van verkeer, handel en ruil vormend. Zij hebben het bestuur over de veelvuldigheid van de vormobjecten, die de moderne mens voor zijn wijze van leven als strikt nodig beschouwt.

Witte Magie, blz. 411-2

3. De Opvoeders. Zij zullen een nieuwe beschaving en de toekomstige wereldcultuur helpen scheppen.

- a. De opvoeders die zich tegenover de tegenwoordige gelegenheid in de wereld geplaatst zien, moeten er op toezien, dat er een gezonde basis wordt gelegd voor de komende beschaving; zij moeten er voor zorgen dat die basis algemeen en universeel is, de waarheid weergeeft en de zaken opbouwend benadert. Deze inleidende stappen van de opvoeders der verschillende landen zullen onvermijdelijk de aard van de komende beschaving bepalen. Zij moeten een renaissance van alle kunsten voorbereiden evenals een nieuwe onbelemmerde vlucht van de scheppend geest in de mens. Zij moeten grote nadruk leggen op die grootse momenten in de geschiedenis van de mens, waarop 's mensen goddelijkheid opvlamde, die de mens nieuwe denkrichtingen en nieuwe manieren om plannen te maken gaven en zo de loop der menselijke aangelegenheden voor altijd veranderden.

Opvoeding in het Nieuwe Tijdperk, blz. 46-7

- b. En eerste moeten wij wat de opvoeding betreft de nadruk leggen op diegenen die nog geen zestien jaar zijn (en hoe jonger, hoe beter), en ten tweede moeten wij beginnen met dat wat wij reeds hebben, ondanks het feit dat we de beperkingen van de huidige systemen erkennen. Wij moeten die aspecten welke goed en gewenst zijn versterken, wij moeten de nieuwe instellingen

en technieken ontwikkelen die een kind geschikt zullen maken om ten volle te leven en het zo tot een waarlijk mens te maken – een scheppend, opbouwend lid van de menselijke familie. Het allerbeste uit het verleden moet bewaard blijven, maar het behoort slechts te worden beschouwd als de grondslag voor een beter systeem en een wijzere benadering tot *het doel van wereldburgerschap*.

Opvoeding in het Nieuwe Tijdperk, blz. 80

4. De Wetenschappers. Zij zijn de mensen die voornamelijk werken met het uiterlijke kleed van God, de zogenoemde tastbare en uiterlijke wereld.

- a. ... zijn ze groepen wetenschappelijke onderzoekers gekomen, die werken met de krachten en energieën, waaruit het goddelijk Leven bestaat, zij hebben zich met het uiterlijk gewaad van God bezig gehouden en zochten van buiten naar binnen, en toonden de mens zijn essentiële eenheid met de gehele schepping en zijn intrinsieke en vitale betrekkingen met alle levensvormen.

Witte Magie, blz. 410

- b. Deze groep zal fungeren als verbindingskanaal of middelaar tussen de energieën waaruit de krachten zijn samengesteld die de vormen vervaardigen die het uitwendige kleed weven van de Godheid en de menselijke geesten.

Discipelschap in het Nieuwe Tijdperk, Deel I, blz. 39

5. De Politiekers.

... een machtige, zij het kleine groep onder de wereldleiders is bezig aan bepaalde algemene voorstellen uitdrukking te geven, die als noodzakelijk moeten worden beschouwd Zij verlangen naar een nieuw leidend beginsel in politiek en opvoeding, dat gebaseerd is op de algemene erkenning van de rechten van de mens, op de noodzaak tot geestelijke eenheid en de noodzakelijkheid alle afgescheiden theologische denkwijzen en dogma's op elk gebied van denken over boord te werpen.

Het naar buiten treden der Geestelijke Hiërarchie, blz. 378

C. EEN WERELD EXPERIMENT IN SAMENSMELTING – Het Verenigd Koninkrijk – VS - Rusland

De gelijkheid van hun problemen bestaat in het feit, dat elk van deze drie naties in wezen samengesteld van aard is en gevormd wordt door een samensmelting van vele naties, van vele volkeren, die vele verschillende talen spreken hetgeen daardoor een groot experiment in fusie vertegenwoordigt.

1. Het Verenigde Koninkrijk is de kern of de levende kiem van het Britse Gemenebest van Volkeren, waarin *een groot experiment in vrije besturing* wordt beproefd; dit geeft complete binnenlandse vrijheid en keuze aan elk aangesloten rijksdeel, plus een even volledige en vrije onderlinge verhouding. De Rijksdelen zijn alle onafhankelijke naties, maar behoren tot een verenigd Gemenebest; daarmee wordt aan de wereld een voorbeeld in overweging gegeven.
2. De Verenigde Staten van Amerika is een smeltkroes, waarin alle nationaliteiten zijn vertegenwoordigd en geleidelijk worden vermengd tot 'Eén Mensheid' in miniatuur. Hier wordt *een groot experiment in juiste verhouding* uitgevoerd en het maakt werkelijk vorderingen. Er zal een cultuur en een beschaving uit voortkomen, die het resultaat zullen zijn van juiste menselijke verhoudingen en die de wereld tot een model voor verhoudingen kan dienen. Ik doel hier op de democratie. Er is nog niets bevredigends in het aanbieden van de gedroomde democratie. Frankrijk en Groot Brittannië zijn beide democratisch en zijn daar beter in geslaagd, omdat ze rijper en ervarener zijn, maar de 'smeltkroes' van de U.S.A. zal tenslotte het buitengewone experiment in juiste verhoudingen waar maken, door zijn vele rassen en nationaliteiten, alle samen versmolten binnen de grenzen van één land.
3. Sovjet Rusland tracht eveneens vele verschillende volkeren en rassen, Europese en Aziatische, tot één groot nationaal project te verzamelen en te verenigen en deze poging is nog grotendeels

embryonaal. In Rusland wordt een wereldideologie uitgewerkt, die (indien de juistheid daarvan bewezen wordt) de wereld kan worden aangeboden als een modelsysteem; dit zal echter niet gebeuren als een gevolg van dictatorschap, noch kan het onder dwang aan de wereld worden opgelegd. In werkelijkheid is Rusland, of het zich nu bewust is of niet, bezig met een groot experiment in opvoeding en ten slotte zal, ondanks slechte methoden en zondigen tegen de ziel der menselijke vrijheid, dit opvoedingsproces overtuiging wekken in de wereld en een wereldschema verschaffen. Dit kan alleen plaats vinden als de huidige groep dictators en arrogante mannen verdwenen zijn of uit de macht ontzet zijn door een ontwakend volk.

In deze drie grote naties worden daarom de drie voornaamste goddelijke aspecten in manifestatie gebracht, zodat zo de grondslag wordt gelegd voor de nieuwe wereldorde. Alle drie zijn even belangrijk.

1. In Groot Brittannië	Juiste menselijke besturing	<i>Wil of macht</i>
2. In de VS	Juiste menselijke verhoudingen	<i>Liefde-Wijsheid</i>
3. In Rusland	Juist gebruik van het denkvermogen	<i>Intelligentie</i>

Dit moet goed onthouden en onderwezen worden en de mensen van goede wil overal ter wereld moeten arbeiden voor een nauwere verwantschap tussen deze drie volkeren. Deze drie hoeken van een goddelijke driehoek van energie moeten geen op zichzelf staande punten zijn, waarbij ieder zijn eigen spanningspunt bewaart; ze moeten verbonden punten worden, waarbij ieder punt sterkende energie aan de andere punten afgeeft, zodat er een vrije circulatie ontstaat tussen alle punten rond de driehoek.

De Stralen en de Inwijdingen, blz. 631-3

D. HARMONIE DOOR CONFLICT

Wanneer u wat ik gezegd heb met intelligentie gevolgd hebt dan zullen er in verband met de directe eerste werkzaamheid van deze twee stralen – de zesde en de zevende – heel helder twee punten in u opkomen. Ten eerste, dat hele bevolkingsgroepen steeds ontvankelijker worden voor hun invloed, wat onvermijdelijk tot gevolg heeft, dat deze groepen (die ofwel op de zesde-stralen of op de zevende-stralen krachten reageren) tegenover elkaar komen te staan en elkaars tegenstanders worden. Het probleem is dat, door de ontwikkelde gevoeligheid van het ras, deze vijandschap nu over de hele wereld verbreid is. Vandaar de huidige botsing van meningen en tegenstrijdige ideologieën, en vandaar ook de twist tussen de oude, overgeërfde tradities en de oude beschavingsvormen, van regering, van godsdienst aan de ene kant en van de nieuw opkomende ideeën aan de andere kant. De nieuwe opvattingen moeten het Nieuwe Tijdperk inluiden en zullen op den duur een ommekeer in ons moderne leven en onze maatstaven teweegbrengen. Zij zullen de oude denkbeelden op dezelfde plaats terugzetten als de denkbeelden, die het ras duizend jaar geleden beheersten nu in ons denken hebben ingenomen.

De Bestemming der Volkeren, blz. 45

In deze huidige wereld worstelen de twee aspecten van deze vierde Straal, het aspect of beginsel van conflict en het aspect of beginsel van harmonie, om de bevrijding tot evenwicht van het mensdom tot stand te brengen. Tot voor kort is het beginsel van conflict geleidelijk in kracht toegenomen, toch kan men als een gevolg van dit conflict een zeer bepaalde neiging naar harmonie in het menselijk denken zien opkomen; het begrip harmonie door middel van het vestigen van juiste menselijke verhoudingen daagt langzaam maar zeker....

De factor, die het beginsel van conflict moet en ook zal verbinden met de uitdrukking van harmonie en de nieuwe wereldorde, de nieuwe beschaving en cultuur in het leven zal roepen, is de richting en stem der publieke opinie en de gelegenheid, die de mensen overal geboden wordt om sociale veiligheid en juiste menselijke verhoudingen tot stand te brengen. Niet de regering van het een of andere land zal dit bewerkstelligen, maar *de ingeboren echtheid* van de mensen zelf, wanneer zij zijn opgeleid tot het verkrijgen van een duidelijk inzicht in de kwesties waar het om gaat, in de verbindin-

gen, die moeten worden gelegd en in de geweldige subjectieve eenheid der mensheid. Dit kan nooit bereikt worden zonder een intensieve periode van planmatige opleiding, van een waarlijk vrije pers en radio – zowel vrij om de zuivere waarheid te spreken als de feiten te vermelden zoals ze liggen, zonder de controle of beïnvloeding der regering, druk uitoefenende groeperingen, kerkelijke organisaties of aan de macht zijnde partijen of dictators.

De Stralen en de Inwijdingen, blz. 621-2

Wanneer we de uitwerking van het beginsel van conflict als de instigator van uiteindelijke harmonie in verband met de volkeren bestuderen, laat ons dan bedenken, dat de wijdvertakte uitgebreidheid van het conflict een aanwijzing is van een *climax*, dat de ‘crispunten’, die het conflict heden kenmerken, aan alle mensen welbekend zijn, dat een ‘spanningspunt’ nu is bereikt (waarvan de Verenigde Naties een symbool is), dat op den duur de middelaar zal blijken te zijn, waar het ‘punt van naar buiten treden’ uit wordt geboren. Ik verzoek u deze drie bewoordingen, de omschrijving van de werking van de straal van harmonie door conflict, voortdurend in gedachten te houden in verband met de ontwikkelingen in uw eigen leven, in het leven van uw volk of van welk volk ook en in het leven der mensheid als geheel. Zij belichamen de werkwijze, volgens welke de geestelijke Hiërarchie van onze planeet kwaad omzet in goed zonder kwaad te doen ontstaan of inbreuk te maken op de vrije wil der mensheid.

De Stralen en de Inwijdingen, blz. 623

Overall is de vierde straal van harmonie door conflict in de menselijke familie werkzaam en beheerst zij de menselijke aangelegenheden. Overall, in het leven van de enkeling, in het leven van groepen, organisaties en kerken, in het leven van volkeren en in het leven van de mensheid als geheel, komen de desbetreffende kwesties in een duidelijk daglicht te staan en wordt de mensheid gedwongen het een na het ander op te geven, totdat eens het mensenrijk tezamen de vierde inwijding zal ondergaan en de grote verzaking wordt aanvaard. Deze stap, al ligt die nog ver in de toekomst, zal de mensheid zich doen aansluiten bij de Hiërarchie en miljoenen mensen verlossen uit de slavernij van het materialisme. Dit moment in de menselijke geschiedenis zal onvermijdelijk komen. De eerste aanduiding, dat er iets van het verre visioen zichtbaar is, is misschien kenbaar aan het nu heersende instinct om te *delen*, al wordt dat op het ogenblik ingegeven door het instinct tot zelfbehoud, maar dat zich beslist ontwikkelt als een mogelijke werkwijze op de ververwijderde horizon van ’s mensen denken. Werkelijk delen houdt zeker vele kleine verzakingen in en het is uit deze kleine verzakingen, dat het *vermogen* tot vrijheid langzamerhand moet groeien en de *gewoonte* tot verzaking langzamerhand kan worden verkregen. Dit vermogen en deze gewoonten, deze onzelfzuchtige daden en deze geestelijke levenshouding zijn de voorbereidende stadia voor de inwijding der verzaking, zoals de poging om zijn medemensen te dienen een voorbereiding is tot het ondergaan van de derde inwijding der verheerlijking.

De Stralen en de Inwijdingen, blz. 614

Dit beginsel van conflict is eveneens werkzaam in alle instellingen, groeperingen en organisaties in alle landen en in alle afdelingen van het menselijk denken. De uitwerking ervan is in de eerste plaats het opwekken der mensheid tot bepaalde belangrijke menselijke ontwikkelingen en mogelijkheden; in de tweede plaats zal het ertoe leiden, dat men bepaalde grondbeginselen laat varen, zodra men duidelijk inziet waar het om gaat en de kloof, die er in werkelijkheid bestaat tussen de gewenste geestelijke waarden en de ongewenste stoffelijke waarden zichtbaar wordt. In de politiek bijvoorbeeld is het tweepartijen systeem op juiste gronden gebaseerd, maar het is op het ogenblik geen bevredigend systeem als gevolg van de domheid der mensen. Het wil letterlijk de reactionaire groepen in alle landen en de progressieve partij, die de nieuwe mogelijkheden nastreeft, omvatten. De ene partij stelt zich tot doel het leven van de geest tegen te houden, te verhelderen door belemmering en het te haastig vooruit snellen der ongeduldige en onvolwassen mensen te stoppen of te verhinderen. De progressieve partij moet bestaan uit diegenen, die zich bewust zijn van de nutteloze en verouderde beginselen en die steeds willen *pionieren*, al gebeurt dat dikwijls vrij ondeskundig. Een dergelijke duidelijke afbakening tussen de twee fundamentele wereldpartijen is nu nog niet mogelijk, evenmin worden de geestelijke waarden van beide groeperingen door de onnadenkende massa’s onderkend. Heden is partij-politiek nog even zelfzuchtig, en daardoor even reactionair, als de mensenmassa. Het ware welzijn

der mensheid is niet het doel, dat de doorsnee politicus in beide groepen zich stelt, want gewoonlijk is slechts zijn eigen zelfzuchtige ambitie en het verlangen, een bepaalde politieke ideologie, die hem aan de macht geholpen heeft in stand te houden het doel van zijn streven.

De Stralen en de Inwijdingen, blz. 613

Het resultaat van deze tegenstrijdige ideologieën en de gevolgen van de strijd tussen de wereldgodsdiensten hebben over het geheel genomen de mensen in ieder land aan het denken gezet. De mens maakt zich los uit de mentale lethargie, welke hem zo lang gekenmerkt heeft. De doorsnee mens denkt, peinst, vraagt zich af, maakt plannen en neemt besluiten in onze tijd. In de voorgaande eeuwen waren het alleen degenen, die een goede opvoeding genoten hadden en zij, die tot de hogere standen behoorden, die dachten en plannen beraamden. Deze neiging tot denken duidt erop, dat er een nieuwere en betere beschaving in opkomst is en dit is een voorbereiding voor de geestelijke gebeurtenissen, die van zeer groot belang zijn. De geest van de mens zet hem, gewoonlijk onbewust, aan om te streven naar een meer geestelijke beschaving en cultuur.

De Stralen en de Inwijdingen, blz. 748

Eén interessant aspect van goede wil is, dat het, naarmate hij zich in 's mensen bewustzijn ontwikkelt, allereerst de bestaande *scheidingen* aan de oppervlakte brengt, welke er in het politieke, religieuze, sociale en economische leven van de mensen overal ter wereld bestaan. Het aan het licht brengen van een kloof wordt altijd (want zodanig is de schoonheid van de menselijke geest) vergezeld van pogingen langs alle mogelijke wegen om die te overbruggen of weg te werken. Hiervan getuigen de duizenden groepen en organisaties, die ernaar streven een einde te maken aan de scheuringen en de belemmeringen weg te nemen om tot juiste menselijke verhoudingen te komen. Dat deze pogingen verkeerd kunnen zijn en op niets kunnen uitlopen is vaak van minder belang dan het feit, dat de pogingen om te helen, te helpen en juiste menselijke verhoudingen tot stand te brengen overal ondernomen worden. De moderne psychologie is een bewijs hiervan, daar deze zich bezig houdt met het probleem van de integratie van het menselijk wezen en het genezen van de scheuringen in zijn aard. Een van de eerste dingen, die ondernomen moeten worden, is het opvoeden van de enkeling omtrent de noodzaak niet alleen goede wil ten opzichte van zijn medemensen te tonen, maar ook ten opzichte van zichzelf. De nadruk, die de Christenheid in de middeleeuwen op zwakheid, boosheid en de ingeboren zondigheid van het menselijk wezen legde, moet in deze tijd teniet gedaan worden door een juiste waardering van het goddelijke in menselijke vorm.

De Stralen en de Inwijdingen, blz. 750

E. VIJF BELANGRIJKE IDEEEN

De mensheid is nu veel gevoeliger voor denkbeelden dan ooit tevoren. Vandaar de vele tegenstrijdige ideologieën en vandaar het feit dat – ter verdediging van hun plannen – zelfs de meest weerspannige volkeren een idealistische uitvlucht moeten verzinnen om aan andere volkeren voor te leggen wanneer zij inbreuk maken op een erkende wet. Dit is voor de Hiërarchie een feit van grote betekenis want het wijst er op, dat er een punt bereikt is. De voornaamste denkbeelden die er nu in de wereld zijn vallen onder vijf categorieën en u doet er goed aan deze goed in uw geheugen te prenten:

1. De oude, overgeërfde denkbeelden die het leven van de mens eeuwenlang beheerst hebben – aanvallen om aan bezit te komen en het gezag van een persoon, een groep of een kerk die de Staat vertegenwoordigt. Uit politieke overwegingen werken zulke krachten wel achter de schermen, maar hun leer en hun motieven zijn gemakkelijk te herkennen – zelfzuchtige eerzucht en een gezag, dat met geweld opgelegd is.
2. Betrekkelijk nieuwe denkbeelden zoals Nazisme, Fascisme en Communisme, al zijn ze in werkelijkheid niet zo nieuw als men geneigd is te geloven. Ze hebben een belangrijk punt gemeen en wel, dat de Staat of de gemeenschap van mensen als belangrijk geldt terwijl de individuele persoon niet belangrijk is; ze kan elk ogenblik aan het welzijn van de Staat of aan het zogenaamde algemene welzijn worden opgeofferd.

3. Het denkbeeld democratie, dat niet oud is maar ook niet bepaald nieuw, waarin het volk (naar wordt verondersteld maar dat nog nooit verwezenlijkt is) regeert en de regering de wil van het volk vertegenwoordigt.
4. Het denkbeeld van een wereldstaat, die in verschillende grote delen gesplitst is. Dit is de droom van de enkelingen, die allesomvattend denken, waarvoor velen de mensheid nog niet rijp achten. De hele wereld stuurt hier op aan in weerwil van haar vele ideologieën, waarbij ieder de ander bestrijdt om de oppermacht, waarbij ze het belangrijke feit over het hoofd zien dat al die ideologieën maar tijdelijk geschikt kunnen zijn voor de groepen of volkeren die hen aannemen. Geen van alle zijn ze geschikt voor algemeen gebruik (en dit zeg ik niet alleen van de democratie maar ook van elke andere ideologie); waarschijnlijk passen ze wel bij de volkeren die hen aannemen en hun nationale leven naar hun uitgangspunten vormen; het zijn slechts voorbijgaande vervangingsmiddelen in de overgangperiode tussen het Vissen – en het Waterman tijdperk en kunnen nooit duurzaam zijn. Niets is tot nog toe duurzaam. Zodra de bestendigheid bereikt is houdt de evolutie op en is Gods Plan volbracht. En dan? De grootste van alle openbaringen komt aan het einde van deze wereldperiode wanneer het denkvermogen van de mens, zijn intuïtie en zijn ziele bewustzijn zodanig zijn, dat begrijpen mogelijk is.
5. Het denkbeeld van een geestelijke Hiërarchie, die het mensdom over de hele wereld zal regeren. Deze regering zal de beste elementen in zich verenigen van de monarchale, de democratische, de totalitaire en de communistische stelsels. *De meeste groepen ideologieën hebben latent veel schoonheid in zich. Zij kunnen ook een belangrijke bijdrage aan het geheel leveren.* Elke groep zal tenslotte zien, dat haar bijdrage er in opgenomen wordt onder leiding van de Heren van Mededogen en de Meesters van Wijsheid. Het herstel van het oude Atlantische beheer door de geestelijke krachten ligt nog in het verschiet, maar het Waterman tijdperk zal het herstel van deze innerlijke, geestelijke leiding op een hogere wending van de spiraal te zien geven. ...

De moderne mens is geneigd om de ideologie waar hij niet vertrouwd mee is en waar hij niets van hebben moet, te veroordelen. Hij verwerpt de denkbeelden die niet achter zijn nationale en persoonlijke leven of traditie staan, die hem als enkeling niet aanstaan en ook niet tegemoetkomen aan de behoefte van het volk, waar hij toe behoort.

Indien goed toegepast zal de erkenning daarvan tot twee resultaten leiden: eerstens zal degene die een bepaalde ideologie aanneemt en zich daaraan overgeeft niet langer andere ideologieën bestrijden, want hij zal bedenken dat geboorte en achtergrond grotendeels verantwoordelijk zijn voor wat hij – als persoon – is en zijn geloof bepalen. Ten tweede zal het een einde maken aan de poging een politieke of godsdienstige ideologie, die een persoon of een volk aanvaard heeft, dwingend aan andere personen of volkeren op te leggen. Dat zijn de allereerste stappen die genomen moeten worden om ten slotte vrede en begrip te verkrijgen en daarom leg ik daar nu de nadruk op.

De Bestemming der Volkeren, blz. 8-10

Is het niet mogelijk dat de door ons besproken ideologieën de – vervormde en toch bepaalde, gevoelige – reactie zijn op de energieën die vanuit de twee hoogste centra op de mensheid inwerken? Het lijkt mij dat de ideologie, die in het politieke inzicht van totalitaire staten vervat is een verkeerde, maar duidelijke reactie is op de wils invloed van Shamballa; dat de ideologie achter het ideaal ‘democratie’ een soortgelijke reactie is op de alomvattendheid waar de *liefde* van de Hiërarchie toe aanspoort om deze tot uitdrukking te brengen, en dat het communisme van menselijke oorsprong is en die ideologie omvat, die de mensheid zelf volgens eigen inzichten geformuleerd heeft. Zo beginnen de drie aspecten van Gods natuur vorm aan te nemen als drie grote denkbeelden en wat wij nu op de planeet zien zijn de verwrongen reacties van de mensen op geestelijke impulsen, die uit drie verschillende centra stromen, maar alle in wezen even goddelijk zijn. Denk hierover na.

De Bestemming der Volkeren, blz. 22

MEDITATIE

Praktische punten

1. Ga gemakkelijk zitten, rechtop, maar niet gespannen of geforceerd. Ontspan u. Let op uw ademhaling die rustig en gelijkmatig moet zijn.
2. Het is nuttig steeds op dezelfde plaats te mediteren.
3. Wij raden u aan elke dag 15 tot 30 minuten te mediteren.

Elke dag 5 minuten mediteren heeft veel meer waarde dan het zo nu en dan een half uur te doen.

4. Als u geen enkele ervaring met mediteren hebt moet u rekening houden met mogelijke moeilijkheden bij het concentreren. Volhouden is noodzakelijk. Zonodig moet u elke keer dat uw gedachten afdwalen, uw denkvermogen opnieuw richten op het vereiste denkwerk. Oefening baart kunst. Geduldig volhouden zal altijd de vaardigheid verbeteren.

De Innerlijke Houding

1. Bedenk, dat wij onze inspanning verrichten samen met een groot aantal toegewijde mannen en vrouwen van goede wil.
2. Besef, dat u in wezen een ziel bent en als zodanig in telepathische verbinding staat met alle andere zielen.
3. Wees u ervan bewust dat meditatie geen passieve, nadenkende vorm van devotie is, maar een positief, creatief gebruik van het denkvermogen waardoor de innerlijke en de uiterlijke wereld actief met elkaar worden verbonden.
4. Gebruik scheppende verbeeldingskracht om uzelf te zien als één met de gehele mensheid en met alles wat nieuw, vooruitstrevend en spiritueel is.
5. Neem een vrijmoedige houding aan van vertrouwen in uzelf. Deze 'alsof' houding kan wonderbaarlijke resultaten opleveren.

MEDITATIESCHETS

STADIUM I

1. Denk na over verwantschappen. U bent verwant aan:
 - a. uw familie
 - b. de omgeving waarin u leeft
 - c. uw land en volk
 - d. de wereld van landen en volkeren
 - e. de Ene Mensheid, die uit alle rassen, alle landen en volkeren bestaat.
2. Gebruik de volgende mantram van éénwording:

*Eén zijn de mensenzonen en één ben ik met hen,
Liefde betracht ik en geen haat.
Te dienen tracht ik zonder verplichte dienst te vorderen.
Te helpen tracht ik, niet te wonden.*

STADIUM II

1. Denk diep na over het thema dienst, over uw verbinding met groepen van dienst en hoe u samen met uw mededienaren kan mee helpen aan het verwezenlijken van het Plan.
2. Denk na over het probleem dat u bestudeert en weet, dat het met goede wil kan worden opgelost: gebruik de zaadgedachte:

*Waarlijk spiritueel is wat de mens volkomen
met de mens en de mens met God verbindt
.... Spiritualiteit is in wezen het vestigen
van juiste menselijke verhoudingen,
het bevorderen van goede wil en, ten slotte,
het vestigen van ware vrede op aarde.*

3. Roep spirituele inspiratie op om een oplossing voor het probleem te vinden door gebruik te maken van de laatste stanza van de mantram van éénwording:

*Moge visie komen en inzicht.
Moge de toekomst zich ontsluiten.
Dat innerlijke eenheid te voorschijn kome.
En uiterlijke scheuring worde overbrugd.
Dat liefde zegeviere
En alle mensen tot liefde zich bekeren.*

STADIUM III

Besef, dat u meewerkt aan de bouw van de brug tussen het Koninkrijk der Hemelen en de aarde. Denk over deze brug van communicatie na.

STADIUM IV

1. Nadat u deze brug gebouwd heeft visualiseert u het licht, de liefde en de zegen, die via deze brug naar de wereld der mensen toestromen.
2. Gebruik de volgende Aanroep van de Nieuwe Tijd. Spreek hem bedachtzaam en met volledige overgave uit:

*Vanuit het punt van Licht in het Denken van God,
Strome licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op aarde nederdale.*

*Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God,
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge Christus tot de aarde wederkeren.*

*Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt,
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel, dat de Meesters kennen en dienen.*

*Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen,
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht,
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.
Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op aarde herstellen.*

OM OM OM

WERKVOORSTELLEN

Suggesties ter overweging en/of discussie

- Blijf uw dagelijkse meditatie doen.
 - Overweeg de volgende vragen als grondslag voor groepsdiscussie of om een kader te vinden waarin u uw eigen ideeën kunt uitdrukken.
1. Welke richting gaat de wereld nu uit volgens u? Kunt u onder de verwarring en conflicten van deze tijd hoopvolle tekenen zien?
 2. Wat zijn volgens u de kenmerken van de ‘oude, stevig verankerde krachten’? Wees gedetailleerd; het is belangrijk de aard van de reactionaire krachten te herkennen en ook, welke daarvan de sterkste zijn.
 3. Van sommige nieuwe idealen waarover tegenwoordig veel gesproken wordt hebt u vast al notitie genomen. Welke daarvan zou u verwezenlijkt willen zien? Wat verstaat u onder het ‘nieuwe bewustzijn’?
 4. Wat beschouwt u als het ‘middenpad’ tussen de paren van tegenstelling die naar wereldeenheden en naar juiste menselijke verhoudingen leiden?

In les Een hebt u een bepaald probleem uitgezocht dat mogelijk voor u een terrein is waarop u uw diensten kunt verlenen. Wilt u, nu u bij het einde van deze cursus bent aangekomen, zeggen of u het bestuderen van deze problemen waardevol hebt gevonden of niet? Welk aspect van de studie heeft u het meest geholpen? Wat denkt u dat de dienst is die uw ziel van plan is aan de wereld te gaan verlenen, werkend door u als persoonlijkheid?

Bij de voltooiing van deze zeven studies biedt Wereld Goede Wil u de gelegenheid om op de adressenlijst te blijven staan, om zo gebruik te kunnen maken van de diensten en van de bibliotheek, en om regelmatig de berichten voor onze maandelijkse meditatiebijeenkomsten te bekomen. Neem gerust contact op voor verdere informatie (zie laatste blad).

De cursus van Wereld Goede Wil over de Problemen der Mensheid is niet bedoeld als didactisch materiaal. Sommige gedachten kunnen nieuw zijn of ongewoon. Wij stellen voor dat deze noch aanvaard op autoriteit, noch ter zijde worden gelegd, maar dat ze grondig onderzocht worden. Bovenvermelde vragen kunnen dit onderzoek helpen stimuleren. Dit kan gebeuren door over deze vragen individueel na te denken. Maar ze kunnen eveneens het voorwerp uitmaken van een discussiegroep. We stellen voor dat u anderen hiervoor warm maakt en een discussiegroep vormt. Misschien bent u ook geïnteresseerd in het discussieforum op internet op www.lucistrust.org/goodwill/poh/

VOORGESTELDE BRONNENLIJST

Deze korte lijst is enkel bedoeld als stimulans om zelf verder te zoeken en deze lijst is in elk geval niet volledig. Wereld Goede Wil stelt het op prijs als de studenten van deze cursus andere bronnen die zij ontdekken in verband met dit onderwerp zouden meedelen zodat ze later in deze lijst kunnen opgenomen worden.

Boeken

Anderson, Walter Truett. *All Together Now: Life in the First Global Civilisation*. Westview Press (2003) [UK version is All Connected Now]

Emmerij, Louis; Jolly, Richard; Weiss, Thomas. *Ahead of the Curve? : UN Ideas and Global Challenges*. Indiana University Press (2001)

Aurobindo, Sri. *The Ideal of Human Unity*. Lotus Press (1999)

Bailey, Alice A. *Problems of Humanity and Education in the New Age* Lucis Publishing Companies (1964 and 1954)

Bailey, Foster. *Things to Come*. Lucis Publishing Companies (1974)

Bunzl, John M. *The Simultaneous Policy: An Insider's Guide to Saving Humanity and the Planet*. New European Publications (2001). See www.simpol.org or write to International Simultaneous Policy Organisation, P.O. Box 26547, London SE3 7YT, UK.

Capra, Fritjof. *The Hidden Connections: A Science for Sustainable Living*. Harper Collins (2002)

Fromm, Erich. *To Have or to Be*. Abacus (1987)

Giddens, Anthony. *Runaway World: How Globalisation is Reshaping Our Lives*. Profile Books (2002)

Klein, Naomi. *Fences and Windows: Dispatches from the Frontlines of the Globalisation Debate*. Flamingo (2002)

Nye, Joseph S. *Understanding International Conflicts: An Introduction to Theory and History*. Longman (2002)

Payutto, P.A. *Toward Sustainable Science -A Buddhist look at Trends in Scientific Development*. Buddhadhamma Foundation (1996)

San Suu Kyi, Aung; Clements, Alan. *The Voice of Hope*. Seven Stories Press (1997).

Sen, Amartya. *Development as Freedom*. Oxford University Press (2001)

von Weizsacker, Ernst; Lovins, Amory B.; Lovins, L. Hunter. *Factor Four -Doubling Wealth. Halving Resource Use*. Earthscan (1997)

Tijdschriften

World Press Review, PO Box 228, Shrub Oak, NY 10588-0228 USA. www.worldpress.org
New Internationalist, Tower House, Lathkill Street, Market Harborough, LE16 9EF, UK.
Email: newint@subscription.co.uk ; Web: www.newint.org

Occasionele documenten (verkrijgbaar bij Wereld Goede Wil)

Annan, Kofi. *Address to the World Economic Forum 2002*.

Brown, Lester. *Crossing the Threshold: early signs of an environmental awakening*.

InterAction Council. *A Universal Declaration of Human Responsibilities*

McKechnie, Sarah. *Preserving Identity in Unity: Creating Right Human Relationships in the New Era*.

Morgan, Christine. *The Rays and the Nations - Opportunities for International Unity*.

Robinson, Mary. *The Mortal Power of Affirmation: reflections on fifty years of the Universal Declaration on Human Rights*.

The Millennium Summit (text of final Declaration plus excerpts from a few of the leaders' speeches)

Wolfensohn, James D. *A Partnership for Development . Building an Equitable World*

Web sites

Enkele relevante sites van de Verenigde Naties

www.un.org (hoofdsite van de VN)
www.unhchr.ch (Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten)
www.unep.org (VN Milieu Programma)
www.disarmament.un.org (Departement voor Ontwapening)

Sites van belangrijke Groeperingen:

www.oecd.org (OECD)
www.europa.eu.int (Europese Unie)
www.africa-union.org (Afrikaanse Unie)
www.g77.org (G77)
www.thecommonwealth.org (the Commonwealth)

WORLD GOODWILL

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

WORLD GOODWILL

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

BONNE VOLONTE MONDIALE

40, Rue du Stand, (1ère)
Case Postale 5323
CH-1211 Genève 11
Zwitserland

www.worldgoodwill.org